

Уздовж державного кордону кожна держава встановлює фіксовану прикордонну смугу із спеціальним режимом її використання, який поширюється і на повітряний простір над такою смугою. Держави також встановлюють заборонені зони, зони обмеження польотів, небезпечні зони, райони полігонів, вибухових робіт, авіаційних робіт, інших спеціальних робіт, необхідних для безпечного здійснення діяльності в повітряному просторі і забезпечення безпеки осіб на поверхні [4].

Отже, питання статусу повітряного простору є одним з основних у міжнародній політиці та міжнародному праві. Повітряний простір використовується для повітряних перевезень пасажирів, багажу, вантажу та пошти, авіаційних робіт і у воєнних цілях. Також правовий простір регулюється як міжнародними актами так і національним законодавством.

Література

1. Конвенція про регулювання повітряних польотів. Париж, 13 жовтня 1919 р. / Головне управління цивільного повітряного флоту при СНК СРСР. Москва: Ред.-від. дл. Аерофлоту 1935 р. URL: <http://docs.cntd.ru/document>
2. Буроменський М.В. Польоти в міжнародному повітряному просторі URL: <http://readbookz.com/pbooks/book-34/ua/chapter-1763/>.
3. Валеев Р.М. Международное право. Особенная часть: учебник для вузов. Москва: Статут, 2010. 624 с.
4. Будзінський Т., Гудь Б. Державний кордон України: нормативно-правове забезпечення ефективного управління та захисту. Вісник Львівського університету. Серія: Міжнародні відносини. 2012. Вип. 30. С. 33-43.

УДК 629.73:656.074(043.2)

Середенко Л.С., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТВАРИН АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАКОНОДАВСТВА

Підвищення ролі цивільної авіації в перевезеннях пасажирів і вантажів, зростання інтенсивності руху авіатранспорту в Україні та вихід на ринок нашої держави міжнародних лоукостерів (що дає можливість пасажирам використовувати літаки частіше), все більш актуальним робить питання правового регулювання перевезень

тварин авіатранспортом, адже у власників тварин доволі часто виникає необхідність перевозити їх з однієї місцевості до іншої за допомогою використання повітряно-транспортної системи (причому як в Україні, так і за її межами).

Аналіз наукової літератури свідчить, що питання регламентації перевезення тварин повітряним транспортом розглядається лише в контексті перевезення тварин різними видами транспорту, і авіаційний транспорт є лише складовою цієї системи. Тому це питання є актуальним і перед нами стоїть завдання з'ясувати особливості експлуатації вказаного виду транспорту з одночасною реалізацією ветеринарних вимог та врахуванням специфіки поводження тварин як об'єктів транспортування.

Питання перевезень тварин авіаційним транспортом регулюється Конвенцією про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення. У цій Конвенції зазначені види тварин, які знаходяться під загрозою вимирання, також вона передбачає, що для імпорту та експорту таких тварин необхідно попередньо отримати дозвіл, що видається лише при дотримання певних вимог та надається перелік цих вимог [1].

Європейською Конвенцією про захист тварин під час міжнародних перевезень, яка визначає загальні та спеціальні вимоги до перевезення тварин з урахуванням виду транспорту. Так при перевезенні тварин різних видів на повітряному судні, один вид тварин повинен бути відокремлений від іншого виду, що поширюється на тварин різного віку. Тварини повинні завантажуватися лише у повітряні судна які були ретельно вичищені, а у відділеннях, де перевозяться тварини, заборонено розміщувати вантажі, котрі можуть негативно вплинути на стан тварин [2].

Діючими правилами транспортування тварин передбачено, що транспортування тварин – це їх перевезення, котре здійснюється одним або кількома транспортними засобами, а також пов'язані з ним операції. Згідно Правил, перевезення тварин повітряним транспортом покладає на власника (відправника) тварин обов'язок використовувати такий засіб перевезення, конструкція якого забезпечує доступ повітря, з водонепроникним дном та дверима, що закриваються на замок. Якщо тварини є домашніми, то у пасажирському салоні повітряного судна дозволяється перевозити: службових собак у супроводі кінолога; собак поводитирів, що супроводжують сліпих або глухих пасажирів; дрібних тварин, вага яких разом із засобом перевезення не перевищує восьми кілограмів. При цьому клітки тварин повинні покриватися щільною

темною матерією через яку не проникає сонячне світло. Варто зауважити, що тварини, вага яких разом із засобом перевезення перевищує вісім кілограмів, перевозяться в багажно-вантажних відсіках повітряного судна. А перевезення зазначених тварин міжнародними рейсами здійснюється виключно за наявності міжнародного ветеринарного сертифіката і дозволу на ввезення або вивезення [3]. Порядок розгляду питання про видачу ветеринарного документа, регламентація вимог до оформлення ветеринарних документів та переміщення тварин та інше, закріплено Постановою Кабінету Міністрів «Про затвердження порядку видачі ветеринарних документів». Також, пасажери повинні чітко визначити вимоги тієї чи іншої авіакомпанії, яка надає послуги з перевезення, так як єдиних правил, які б регламентували перевезення тварин в авіаційному транспорті чітко не визначено, є лише обов'язкові умови, які зазвичай доповнюються самою авіакомпанією. Саме тому у багатьох власників тварин при реєстрації виникає безліч проблем. З практичної точки зору було виокремлено ряд найбільш часто повторюваних проблем, а саме: невчасне проходження передпольотної реєстрації; тварина відноситься до екзотичних (залежить від вимог авіакомпанії, іноді просто достатньо оформити ще кілька документів); обмеження в країні ввезення або самої авіакомпанії (такий конфуз можливий, якщо несвоєчасно поцікавитися цим питанням); у деяких компаніях діє заборона на перевезення деяких порід собак, наприклад: собаки бійцівських порід, включаючи також помісі.

Можна зробити висновок, що правове регулювання даного питання достатньо забезпечене на державному рівні. Щодо проблем, із якими стикаються власники тварин, зокрема, то це є цілком виправданим кроком, без якого правове регулювання не змогло б повністю функціонувати на практиці. Разом із тим всі встановлені правила забезпечують безпеку та комфортність перельоту особі, що отримує авіаційні послуги.

Література

1. Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення від 14 трав. 1999 р. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_129
2. Європейська Конвенція про захист тварин під час міжнародних перевезень від 10 трав. 1979 р. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_227
3. Про затвердження Правил транспортування тварин: Постанова Кабінету Міністрів України від 16 лист. 2011 р. № 1402. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/140>